

זה הנידון במשנה!

וכפי שמצוינו כך בבריתא, לעניין כלאים, ש"מחיצה", שמשמעותה היא גדר מפרידה, ולא לשון "חציה" לשניים:

בדתニア: מהচיתת הכרם של גפניהם, הסמוכה לשדה חבואה של חבירו, וכל עוד מהחיצה קיימת, יכולם בעל הכרם ובבעל התבוואה לסמוך את הגפניהם מכאן, ואת התבוואה מכאן, עד למחיצה עצמה, בלי לחושש לאיסור כלאים, היהות והמחיצה מפרידה ביניהם, על אף שרישיהם מתחת למחיצה סמכים זה לזה. וטעם הדבר, כי לא עירוב הרשימים נאסר בכלאים, אלא גידולם בשדה אחת. ומהחיצה מפרידה אותם לשתי שדות.

ואם ארע, שנפרצה המחיצה של הכרם, ומעתה אם ימשיכו ויגדלו התבוואה והגפניהם זה לצד זה, בלי החזקה ביניהם, הם ייאסרו מדין כלאים.⁽¹¹⁾ הרוי כיוון שבבעל הכרם הוא הנחשב למציק את תבואות חבירו, לפי שמחיטת הכרם שלו נפרצה, לנן אומר לו בעל השדה,⁽¹²⁾ הנזק, לבעל הכרם, המזיק: גדור את הפירצה בגדר ברמן, כדי שלא יאסרו גפניך את תבואותי.

וגם אם בעל הכרם גדר את מקום הפירצה,

לפייה, לאחר ועשו לבודו ובשתחו, אם נפל הבוטל לאחר זמן, המקום והאבניים שלו.

אך אם עשו את הבוטל מודעת שנייה, הרי הם בוגין את הבוטל **באמצע**, ועוזין סימן של "חויזת" מכאן ומכאן, כדי להודיעו ושניהם יחד עשווהו, וכל אחד משניהם נתן את מחיצת השטח של עובי הבוטל.

לפייה, במקום שרוואים סימן של "חויזת" לשני הכוונים, אם נפל הבוטל — **המקום והאבניים של שנייהם**.

גמר:

סבירות, סברו בני היישיבה ששנו את משנתנו, לפרש, מי, מהו ביאור דברי המשנה: **השותפים שרצו לעשות "מחיצה"?** — שרצו השותפים לעשות גודא, כותל.

והיינו, שרצו השותפים לבנות כותל כדי שתהייה מחיצה ביניהם.

ולפי זה, אין כוונת המשנה לומר שרצו השותפים לחוץ את החצר, וה"מחיצה" משמעותה חציה של החצר לשניים, כי לא

זה סומך לגדר מכאן וזה סומך לגדר מכאן, לפי שהגדר מחלוקת את הכרם והשדה לשני מקומות, ואז אין זה כלאים.

12. ובינו גורשום והרמב"ן גורסים: "אומרים לו גדורו". והיינו שבית הדין אומרם לו זאת. וביאור החילוק בין הגרסאות ראה בהערות על "חברותא" עם ביאור התוספות [מופיע במהדרה נפרדת].

לגורר, ואין מחייבין אותן. והיינו, אפילו במקום שנהגו לגדר, אין מחייבין אותן, לפי שלא פירש בשעת המכירה. [רמב"ם פיה"מ].

11. הברייתא מדברת באופן שנטע בעל הכרם את עצי הגפן סומך לגדר המבדילה בין הכרם לשדה התבוואה, וגם בעל השדה ורע את תבואתו בסומך לגדר מצידו השני. וזאת בהתאם לדברי המשנה להלן [כו א], שכאשר יש גדר ביניהם,